

Uzdravení skrze vzkládání rukou a mazání olejem

Tomáš Korčák

Vzkládání rukou Písmo zahrnuje mezi šest základních nauk křesťanského učení (viz Heb 6,1-3). V dnešní církvi se paradoxně tomuto tématu mnoho prostoru nevěnuje. Učení o vzkládání rukou velmi úzce souvisí s porozuměním církvi jako tělu Kristovu. Apoštolové a učedníci první církve jednomyslně volali k svému Pánu: "**Vztahuj svou ruku k uzdravování a k tomu, aby se dala znamení a divy skrze jméno tvého svatého služebníka Ježíše.**" (Sk 4,30) A v následující kapitole Skutků čteme: "**Skrze ruce apoštolů se mezi lidem dalo mnoho znamení a divů.**" (Sk 5,12)

Jasně zde vidíme, že Bůh vztahuje svoji ruku k uzdravování a činění znamení a divů skrze ruce věřících. Apoštol Pavel říká: **Vy jste tělo Kristovo a jednotlivě jste jeho údy.** (1K 12,27) To znamená, že Kristus je hlavou a věřící jsou jeho tělem. Když tedy Pán vztáhne svou ruku, aby projevil uzdravení, děje se to často skrze vložení rukou věřících. Od hlavy církve poté přechází skrze ruce věřících uzdravující moc. Tento přenos je **skrze jméno Ježíše Krista**, tedy moc proudí od Ježíše. Není to žádná magie, ani okultní léčitelské či duševní síly člověka. Je to čin víry v Pánovo uzdravující jednání.

V Ježíšově službě uzdravování mělo vzkládání rukou důležité místo. Na čtrnácti místech v evangeliích je výslovně popsáno, jak se Ježíš dotýkal nemocných. Čteme například: **Když zapadalo slunce, všichni, kteří měli nemocné různými chorobami, přiváděli je k němu; on pak na každého z nich vkládal ruce a uzdravoval je. Od mnohých vycházeli i démoni, kteří křičeli a říkali: "Ty jsi Boží Syn!" Hrozil jim a nedovoľoval jim mluvit, protože věděli, že je Mesiáš.** (L 4,40-41)

Často je položení ruky na nemocného i projevem soucitu a milosrdenství. Nejmocněji je to vidět při Ježíšově uzdravení malomocného. **Tu přichází k němu malomocný, padá před ním na kolena a prosí ho: "Chceš-li, jsi mocen mne očistit." Ježíš, hluboce pohnut, vztáhl svou ruku, dotkl se ho a řekl mu: "Chci, buď očistěn." A když to řekl, hned od něj malomocenství odešlo, a byl očistěn.** (Mk 1,40-42) Malomocného se podle Mojžíšova zákona nikdo nesměl dotknout. Ježíš se však malomocného dotýká v naprosté jistotě víry v jeho úplné uzdravení. Malomocní byli zcela odloučení od zdravých a nesměli se k nim přibližovat. Ježíš byl ve svém srdci pohnut slitováním a svoji lásku projevuje i dotykem. Boží milosrdenství často Ježíše pohnulo ke konkrétním činům a uvolnilo zázračnou Boží moc. Pavel tento princip popisuje slovy, že **víra působí skrze lásku** (viz Ga 5,6).

Ježíš vysílá své učedníky do celého světa: **"Jděte do celého světa a vyhlašte evangelium všemu stvoření. Kdo uvěří a bude pokřtěn, bude zachráněn. Kdo neuvěří, bude odsouzen. Tato znamení budou doprovázet ty, kteří uvěří: V mém jménu budou vyhánět demony, budou mluvit novými jazyky, budou brát hady do rukou a vypijí-li něco smrtelného, nijak jim to neublíží. Na nemocné budou**

vzkládat ruce a ti se budou mít dobře." (Mk 16,15-18) Ježíšovi věřící učedníci mají **v jeho jménu** vzkládat na nemocné ruce a ti budou uvedeni Pánovou mocí do původního dobrého stavu, jak to Bůh zamýšlel na počátku při stvoření.

Vše se děje skrze víru. Hledáme vedení Ducha svatého a vzkládáme ruce ve víře, že Bůh bude jednat. Kdo nevzkládá ruce na nemocné a nepřikazuje ve jménu Ježíše nemocím, aby odešly, zázraky neuvidí. Pokud však ve víře vykročíme, zázraky nás budou následovat. Když v nevěře stojíme na místě, žádný zázrak nás nemůže doprovázet. Všimněte si také, že uzdravování ve jménu Ježíše je spojené se zvěstováním evangelia. Učedníci v prvotní církvi tomu dobře porozuměli, a proto čteme: **Oni vyšli a vyhlásili všude evangelium, Pán pracoval s nimi a potvrzoval slovo znamení, která je doprovázela.** (Mk 16,20)

Dalším způsobem Božského uzdravení je **mazání olejem**. Vlastně při mazání olejem také vzkládáš na nemocného své ruce, což je (jak jsme si již ukázali) prostředek přenosu Boží uzdravující moci od vzkříšeného Ježíše a projev soucitu a milosrdenství. Zde však ještě navíc potíráš nemocného olejem, což je jednoznačně obraz Ducha svatého. Když to činíš ve víře, je to vlastně modlitba k Duchu svatému, aby projevil svoji uzdravující moc vzkříšení. Duch svatý je tou Boží rukou, respektive prstem Božím, a jeho nadpřirozené jednání je projevem Božího království (viz Mt 12,28; L 11,20; Ex 8,15). Ježíš vyslal svých dvanáct apoštolů a dal jim autoritu nad nečistými duchy. **Vyšli a vyhlásili, aby lidé činili pokání. Vyháněli mnoho démonů, mazali olejem mnohé neduživé a uzdravovali.** (Mk 6,12-13)

Vzkládání rukou jako i pomazání olejem mohou být pro nemocného styčným bodem pro dotyk víry, kdy skrze víru přijme své uzdravení. Tímto způsobem může posloužit také šátek nebo kapesník, kterého se dotkla pomazaná osoba. Skrze dotyk víry dojde k přenosu uzdravujícího pomazání. O Pavlovi čteme: **A Bůh konal skrze Pavlovy ruce neobvyklé mocné činy, takže i na nemocné odnášeli šátky a zástěry, které se dotkly jeho těla, a nemoci se od nich vzdalovaly a zlí duchové vycházeli.** (Sk 19,11-12) Znovu však opakuji, chybí-li při těchto krocích víra, nic to nevypůsobí.

U apoštola Petra dokonce přenos pomazání a dotyk víry probíhal skrze jeho stín. Čteme: **A ještě více věřících bylo přidáváno Pánu, množství mužů i žen, takže dokonce na ulice vynášeli nemocné a kladli je na lůžka a lehátka, aby na některého z nich padl aspoň Petrův stín, když tudy půjde. Scházelo se také množství lidí z měst okolo Jeruzaléma, přinášeli nemocné a trápené nečistými duchy, a ti všichni byli uzdravováni.** (Sk 5,14-16) Ve Starém zákoně můžeme nalézt přenos pomazání Ducha svatého skrze Elíšovy kosti. Mrtvý muž byl ve styku s nimi vzkříšen (viz 2Kr 13,20-21).

Musíme však mít neustále na zřeteli, že zdroj každého přenosu uzdravující moci je výhradně v Bohu a Ježíši Kristu. **Nikdy** se pomazaná osoba ani předmět přenosu pomazání nesmí stát objektem uctívání. Boží uzdravení vždy vychází od neviditelného Boha ve jménu Ježíše Krista skrze Ducha svatého. Uctívání ostatků, relikvií, oděvů, medailónků atp. je modloslužbou, která na sebe váže prokletí.

Izraelci byli na poušti naplněni malomyslností a mluvili proti Bohu a proti Mojžíšovi. To způsobilo, že Izraelce začali štípat ohniví hadi a mnoho lidí pomřelo. Lid přiznal svoji vinu a Mojžíš se za ně modlil. Hospodin Mojžíšovi odpověděl podivuhodným způsobem: **"Udělej si hada Ohnivce a připevni ho na žerd'. Když se na něj kterýkoli uštknutý podívá, zůstane naživu."** Mojžíš tedy udělal bronzového hada a připevnil ho na žerd'. Jestliže někoho uštkl had a on pohlédl na hada bronzového, zůstal naživu. (Nu 21,8-9)

Pohled víry na bronzového hada zachránil Izraelce. Moc nebyla v tom kusu kovu, ale ve víře, která se projevila poslušností. Mohli být v táboře skeptici, kteří pohrdli slovem o bronzovém hadu jako něčím nevědeckým a neintelligentním. Takoví lidé však na uštknutí záhy zemřeli. Ježíš obraz bronzového hada vztáhnul na sebe. **A jako Mojžíš vyvýšil hada v pustině, tak musí být vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo v něho věří, měl život věčný.** (J 3,14-15; srovnej: 1K 10,9-11) Pohled víry na Ježíše a jeho dílo kříže nás zachraňuje a uzdravuje. Apoštol nás vybízí: **Vzhlížejme k původci a dokonavateli víry Ježíši** (Heb 12,2).

Pro nás je velice poučný i další osud bronzového hada. Judský král Chizkijáš **na kusy roztloukl bronzového hada, kterého udělal Mojžíš a jemuž až do oněch dnů Izraelci pálili kadidlo; nazvali jej Nechuštán** (2Kr 18,4). To, co kdysi bylo pomocí pro víru Izraelců, se nyní stalo modlou, fetišem a předmětem uctívání. Bohabojný Chizkijáš to prohlédl a hada zničil. Totéž se Izraelcům stalo s chrámem Hospodinovým v Jeruzalémě před jeho zničením. Uctívali chrám místo Hospodina (viz Jr 7,4). Spoléhalí se na předměty a budovu místo na živého Boha, bez něhož to všechno pozbývá smyslu.

Úryvek z knihy „Studnice uzdravení“, kterou si můžete objednat na www.juda.cz

Ježíš uzdravuje skrze hlavu rodiny

Norvel Hayes

Víra jest podstata věcí, v něž doufáme, důkaz neviditelných skutečností. (Heb 11,1)

Tvá víra je základní podstatou pro tebe a tvé děti. Tvé děti nejsou schopny samy skutečně věřit, pokud jsi je již od nejtělejšího dětství nevyučoval z Božího slova.

Bůh uzdravuje od nádorů

Má dcera Zona nebyla uzdravena ve sboru ani na nějaké bohoslužbě se službou uzdravování, ale u nás doma. Její víra neměla s jejím uzdravením nic společného. Byla uzdravena díky mé víře a mému vyznávání. Než došlo k jejímu uzdravení, držel jsem se čtyřicet dní určitého místa z Bible. Zona mi pak vyprávěla, že jí toto mé vyznávání „šlo děsně na nervy“.

Zonino tělo bylo pokryto samými boulemi, nádory a ošklivými bradavicemi. Objevily se úplně náhle, když Zoně bylo jedenáct nebo dvanáct let. Vzal jsem ji k lékaři, který

tyto výrůstky operativně odstranil, ale vše se opět vrátilo a tentokrát to bylo horší než dříve! Asi v patnácti letech měla Zona na svém těle dvaadvacet nádorů.

Mezitím jsem byl pokřtěn v Duchu svatém, pokoušel jsem se modlit a věřit Bohu, že ji Bůh uzdraví. Ale čím více jsem věřil, tím hůř nádory vypadaly. Zonino uzdravení se neuskutečnilo, protože jsem něco nevěděl. Po třech letech modliteb za ni mě ďábel začal bombardovat starostmi.

V době, kdy Zona pokukovala po chlapcích, začala se za svou nemoc stydět. Když si s ní chtěl její kluk vyjít a vzít ji za ruku, styděla se. „Moje ruce jsou tak ošklivé,“ řekla a sama převzala iniciativu. Zavolala lékaře a chtěla si nádory nechat znovu odstranit. Pokoušel jsem se studovat víru a naučit se, jak ji vyznávat, ale něco mě od toho zdrželo a nakonec jsem s tím přestal.

V té době u nás přenocovali Kenneth Hagin se svou manželkou, kteří tudy projížděli. Když přijeli, byl jsem právě ve své kanceláři. Zašli tedy k mým sousedům, aby mě zavolali. Jakmile mě telefonicky zastihli, šel jsem hned za nimi.

Když se Zona se sousedovou dcerou vracela ze školy, seděli jsme na verandě a povídali si. Zona Haginovy neviděla už několik měsíců. Bratr Hagin se jí zeptal, jak se jí vede a ona odpověděla: „Dobře, až na to, že mám problémy s tátou. Prostě nechce udělat to, co bych chtěla.“ (Děvčata v tomto věku mají většinou problémy se svými otci.) „Jak to myslíš?“ ptal se bratr Hagin. „Podívej se na moje nohy a kolena, nejsou přílišné? Jsou samý nádor. Doktor říká, že když půjdu na jednu noc do nemocnice, všechny najednou je odstraní a budou pryč. Ale táta mi to nedovolí. Pořád říká, že o tom bude přemýšlet a já se ho ptám už rok. Nemohl bys s ním promluvit ty?“ Bratr Hagin řekl: „Zono, když ty nádory prokleji, zmizí.“

Když to řekl, najednou se rozhostilo ticho. Pohlédl jsem na sousedku, které se to vůbec nelíbilo. Co mám dělat? Bratr Hagin bude za pár dní opět pryč, ale já jsem musel vedle těchto lidí bydlet! Abych změnil téma, řekl jsem: „Počasí v Tennessee je v tomto období skutečně příjemné.“

S bratrem Haginem jsem spolupracoval a znal jsem ho natolik dobře, abych věděl, že řekl pravdu. Nerozuměl jsem ovšem, co tím myslel, když řekl: „Mohu ty nádory proklít.“ Věděl jsem, jak se modlit za nemocné, ale tomuhle jsem nerozuměl. Řekl to stejným způsobem, jako se říká: teď půjdu do nejbližšího obchodu a za dolar koupím bochník chleba.

Stále jsem si myslel, že všechno musí vždycky udělat Ježíš. Také jsem věděl, že Zona milovala Pána a Pán miloval ji. Vyrostl jsem ale ve sboru, kde se učilo, že Pán pomůže tomu, kdo ho miluje – pokud je to jeho vůle.

Předsevzal jsem si, že se bratra Hagina zeptám, co myslel tím, že ty nádory může proklít. Ovšem když jsme pak přišli domů, začali jsme se bavit o něčem jiném a já se opět zapomněl zeptat. Později jsem se divil, jak jen jsem na něco takového mohl zapomenout. Stalo se to proto, že Bůh zablokoval moji mysl a později jsem měl pochopit, proč to udělal: Chtěl mi dát odpověď sám. Asi o půlnoci jsem šel do svého

pokoje a Haginovi do pokoje pro hosty. O něco později někdo zaklepal na mé dveře; otevřel jsem a stál tam bratr Hagin.

Řekl: „Novele, vlastně jsme u vás chtěli zůstat čtyři nebo pět dní, ale před několika minutami mi Pán řekl: Chtěl bych, abys zítra brzy ráno vstal a jel do Dallasu v Texasu. Tvá sestra brzy zemře. Nechci, aby ses za ni modlil, neboť ji neuzdravím. Před pěti lety, když jsi na ni vložil ruce a modlil ses, jsem ji uzdravil. Pět let žila v Božím uzdravení, aby mohla budovat svou víru, ale nestudovala svou Bibli tak, jak měla. Protože si neudělala čas, aby rozvíjela svou víru, nemůže mi věřit ohledně svého uzdravení. Má stejnou nemoc, ze které jsem ji před pěti lety uzdravil. Tentokrát, ve věku padesátipěti let, zemře. Půjde do nebe, protože je křesťanka, ale tentokrát ji skrze tvou víru neuzdravím. Vstaň tedy časně ráno, abys ji ještě jednou viděl.“

Pokud se budeš zdráhat věřit tomu, co říká Boží slovo a Ježíš, může tě to stát život.“ V Matoušově evangeliu 21,22 říká Ježíš: „**A všechno, oč byste v modlitbě požádali, budete-li věřit, dostanete.**“

Další den časně ráno nás Haginovi opustili. Asi o tři dny později jsem dostal od bratra Hagina telegram, že jeho sestra zemřela. Nemýlil se. Kdyby onoho rána brzy nevyrazili, už by svoji sestru neviděl živou. Zhruba o dva týdny později jsem po večerní bohoslužbě procházel domem a uviděl svou dceru Zonu sedět se svým přítelem na verandě. Neměl jsem nejmenší tušení, že by se mohlo stát něco neobyčejného. Chodil jsem po obývacím pokoji a přemýšlel o tom, jak je bratr Hagin schopen proklít bradavice.

Náhle se rozšířily mé přirozené smysly, byl jsem obklopen jinou realitou a Bůh ke mně začal mluvit. (Pána jsem již jednou viděl, ale v této situaci jsem jen slyšel jeho hlas.) Když k tobě Bůh mluví, je to něco jiného, než když s tebou mluví lidé.

Pán se zeptal: „Jak dlouho se ještě chceš smířovat s nádory na těle své dcery?“

Bůh je smířen s tvými nemocemi přesně tak dlouho jako ty. Když jsem měl chřipku, Bůh ji tři dny toleroval, protože jsem to dělal i já. Když mě to už přestalo bavit, shodil jsem ze sebe šaty a skočil pod sprchu, ačkoli mě v těle mrazilo a střídavě mi byla zima a horko. Voda mi plným proudem stříkala do obličeje a já směle vyznával své uzdravení.

Neznal jsem svá práva v Ježíši Kristu a když se Ježíš zeptal, jak dlouho se ještě hodlám smířovat s nádory, dostal jsem strach. Proto jsem mu odpověděl: „Já je Pane nemám, na mém těle nejsou!“ Když jsem to řekl, pochopil jsem, jak asi museli být šokováni směnárníci, když je Ježíš vyhnal z chrámu (Mt 21,22). Aniž by nadále ztrácel čas, Pán mi řekl: „Ty jsi hlava domu! Ty mi patříš stejně, jako Kenneth Hagin. Nepotřebuješ ho, aby se modlil za tvou dceru. Můžeš ty nádory proklít, stejně jako jsem já proklel fíkovník. Budeš-li věřit a nepochybovat, odumřou a zmizí.“

Místo v Písmu, které mi Pán osvětlil, bylo u Matouše 21,21-22. Zde Ježíš říká svým učedníkům:

„Amen, pravím vám, budete-li mít víru a nezapochybujete-li, učiníte nejen to, co jsem učinil s fíkovníkem, ale kdybyste i této hoře řekli: ‚Zvedni se a vrhni se do moře‘, stane se to. A všechno, oč byste v modlitbě požádali, budete-li věřit, dostanete.“

Věnuj pozornost verši 21: **budete-li mít víru** ... Musíš věřit a nepochybovat. Muž je hlavou domu, ne Bůh. Bůh řekl, že mohu nádory proklít, protože jsem hlavou svého domu. Když to řekl, rozpoznal jsem něco, co ví jen málo otců: Pokud se něco ve tvém domě nedaří, pak jsi jako muž za to zodpovědný.

Jestli je dítě už dva roky nemocné, pak za to není zodpovědné ani dítě ani bratr Hagin, ale otec. Když není silný ve víře a poznání Písma, nezná svá práva v Ježíši Kristu.

Ďábel nebo nečistý duch nemá právo působit jen proto, že má tvé jméno zapsané na svém černém seznamu. Nesmí vůbec přijít do tvého domu, protože ty jsi hlava rodiny. Žádný démon nemá právo napadnout tvou manželku nebo děti. To musíš vědět. Nebudeš-li znát svá práva, bude se ďábel snažit o to, aby na členy tvé rodiny naložil všechna možná onemocnění.

Neměl jsem vůbec dovolit, aby ďábel mou dceru trápil těmito nádory. Ale když už tady byly, nevěděl jsem, co dělat. Bůh nemůže požehnat nevědomost, nýbrž vždy potvrdí své slovo. Na to se můžeš vždy spolehnout!

Jakmile ke mně Pán přestal mluvit, vrátily se mé přirozené smysly zpět a stál jsem opět ve svém obýváku. Nesnil jsem; potřeboval jsem několik minut, abych se vzpamatoval, neboť Bůh jen pomalu obnovoval mé přirozené smysly.

Když jsem opět úplně ovládal všechny své smysly, mluvil ďábel takto: „Nechod' hned za svou dcerou, protože je tady právě její přítel. Přece ji nechceš kompromitovat; buď milostivý a počkej do rána.“

Uslyšíš-li „Ještě počkej,“ je to s největší pravděpodobností ďábel, který se snaží udělat všechno proto, aby ti znemožnil vykonat to, co Pán pro tebe připravil.

Ježíš mi řekl přesně to, co tehdy Zoně pověděl bratr Hagin: „Proklej ty nádory a ony zmizí.“ Rozhodl jsem se tedy jít na verandu, kde seděla Zona se svým přítelem, abych nyní jednal podle svého poznání. Jakmile jsem se rozhodl, začala ve mně působit Boží moc.

Narostl ve mně dar víry, a i když jsem chtěl být k Zoně milý a nechtěl ji uvést do nepříjemné situace, jediné, co jsem mohl vidět, bylo vítězství. Cítil jsem moc ve svých prstech, nohou i ústech.

Šel jsem na verandu a řekl: „Zono, nevezmu tě do nemocnice. Ani zítra, ani nikdy jindy. Právě se vracím z nebe a Ježíš mi řekl, že nádory na tvém těle odumřou a zmizí, když je v jeho jménu prokleji a budu mu v tom věřit.“

Pak jsem na ni položil ruce a řekl: „Děble, jsem hlavou domu a toto děvče patří mě. Nádory a bradavice nyní musí opustit její tělo ve jménu Ježíše! Proklínám je a přikazuji, ať odumřou od kořenů. Nádory, ve jménu Ježíše, opusťte tělo mé dcery. Děkuji, Pane, že je odstraníš!“

Když jsem byl hotov, otočil jsem se, odešel z verandy a dále děkoval Pánu. Ve dveřích jsem Zoně a jejímu příteli řekl: „Zůstaňte prostě tam, kde jste.“

Šel jsem chodbou a říkal: „Děkuji Ježíši, že odstraníš ty hloupé nádory z těla mé dcery. Je nádherné mít dceru s tak krásným tělem, zcela zbaveným od ošklivých bradavic a nádorů. Je osvobozena! Děkuji, Pane, že je odstraníš.“

Vyznával jsem svou víru – a to ve svém vlastním domě! Nemohu přijít k tobě domů a dožadovat se uzdravení pro tvou rodinu, protože nejsem hlava tvého domu. Bůh jedná ve tvé rodině podle toho, co mu dovolíš. Když jsi toho dosud ještě moc nedělal, on pravděpodobně také ne. Čím více vyznáváš Boží slovo, tím bude patrnější.

Další den jsem cestou do kanceláře říkal: „Děkuji, Pane, že odstraníš všechny nádory a bradavice z těla mé dcery. Děkuji za to v Ježíšově jménu.“ Toto vyznání své víry jsem během měsíce vyslovil určitě více než tisíckrát. Říkal jsem to, když jsem ležel v posteli, když jsem procházel domem, když jsem nastoupil do auta i během polední přestávky.

Jednou, když jsem Zonu potkal na chodbě, řekl jsem ze zvyku: „Děkuji, Pane, že odstraníš všechny nádory a bradavice z těla mé dcery, v Ježíšově jménu.“ Zona řekla: „Tati, to jsi řekl za poslední dva týdny již tisíckrát. Slyším tě, když ráno vstávám i když jdu večer do postele. Říkáš to celý den. Podívej se na mě: bradavice jsou stále ještě tady, že?“ „Ne, vidím nové ruce, jinak nic.“ „Ale tati, já se z tebe zblázním! Vždyť je přece vidíš, ne?“ „Nevidím!“ „Ale tati, jsou tady!“

„Kde? Vidím očima víry a osvobozuji tě od všech nádorů a bradavic. Nesmí zůstat v mém domě. Jsem hlava tohoto domu a říkám, že tady nesmí zůstat!“

Asi po třiceti dnech intenzivního vyznávání jsem jednou odpoledne, když se Zona vracela ze školy, stál u zadního vchodu do našeho domu. Sotva přišla ke dveřím, řekla: „Tati, chtěla bych se tě na něco zeptat. Už dva nebo tři roky mám na svém těle dvaadvacet nádorů. Dnes ráno jich bylo jen čtyřiatřicet. Jak to, že osm zmizelo?“ „Nevím miláčku, ale těch dalších čtyřiatřicet musí také zmizet! Jsem hlava domu a nedám jim jinou možnost!“

Pak jsem začal Pánu opět děkovat: „Děkuji, Pane, že odstraníš nádory z těla mé dcery.“ Z druhého pokoje se ozvalo: „Tati, ještě jsou tu!“

Občas jsem chodil sem a tam a říkal: „Pane, je nádherné mít dceru, na jejímž těle nejsou žádné nádory! Chvála Hospodinu! Ve jménu Ježíše jsou prokleté a nemohou na jejím těle zůstat. Mluvím k vám, bradavice. Nádory, slyšíte mě? Musíte opustit tělo mé dcery.“

Slyšel jsem, jak Zona řekla: „Teď můj táta úplně zblbnul.“ Zona si opravdu nedává pozor na jazyk a co ji napadne, to také řekne. Ztěžovala mi to, ale dělал jsem, jako by nic neřekla a pokračoval ve vyznávání!

Asi o týden později jsem byl v kuchyni a nemyslel na nic určitého. Náhle jsem slyšel ze Zonina pokoje pořádný rachot. Zona se vyřítla ze svého pokoje a běžela jako splašená po schodech dolů. Cestou začala křičet: „Tati, podívej se na mě, mám nové ruce a nové nohy! Právě jsem si dávala šaty do skříně – máma rukama, které byly tři roky tak ohyzdné - a když jsem sáhla po jiných šatech, měla jsem nové!“ Držela ruce zvednuté a pozorovala je.

Bůh odstranil každou skvrnku! Kůže na jejích rukou, nohou, kolenou a ramenou byla nová a jemná jako kůže dítěte. Řekla: „Tati vím, že máš rád Ježíše, já ho mám také ráda, ale moje víra nebyla tak velká jako tvoje. Mnoho nocí jsem ve svém pokoji s pláčem prosila o novou kůži. Nové ruce jsem chtěla mít více, než cokoli jiného na světě. Rozumím tomu, že Bůh pro tebe něco dělá, protože pro něho pracuješ, ale představ si: Ježíš miluje školačku jako jsem já tolik, že jí dá nové ruce!“ Vzal jsem její ruce a podíval se na ně. Když jsem to udělal, přišla Boží sláva, spolu jsme tam stáli a plakali.

Zona mi často připomíná: „Jestli budeš někde vyprávět o mém uzdravení, nezapomeň říci, že když nádory odstranil lékař, pokaždé se ještě horší opět vrátily. Když je ale odstranil Ježíš, už se nikdy nevrátily.“

Dříve měla Zona ty nejošklivější ruce na celé škole, nyní má ty nejhezčí!

Vykaž ďábla ze svého domu

Jestliže se ďábel pokusí roztahovat se ve tvém domě, aplikuj učení o vzkládání rukou.

Když řekneš: „Pane, náš malý Tommy byl minulý měsíc nemocný a teď v posteli leží Betty; jsme přece křesťanská rodina, nevím, proč se nám to děje, ďábel nás nechce nechat na pokoji,“ pak jsi pomatený a bez porozumění jako ďábel.

Máš mlčet, směle položit na své děti ruce a říct: „Ne, zlí démoni, tohle nebudete dělat! Ve jménu Ježíše opusťte těla mých dětí a můj dům!“ Pak začni chválit Pána za uzdravení svých dětí a všechny příznaky nemoci zmizí.

Jestli je tvému dítěti další den hůř, opět na ně vlož ruce a opakuj svoji modlitbu. Opakuj to i další den, je-li to nutné. Tak dlouho, dokud neuvidíš výsledek. Každý den máš být silnější, ne slabší. Ďábel si řekne: „Chtěl jsem zničit celou rodinu a způsobit jim nemoci, ale tady nic nezmohu. Hlava rodiny to nedovolí.“ Když ďábel uvidí, že tě ani nenapadne vzdát se, opustí tě.

Jsi-li hlavou domu, musíš být silný, obzvlášť když je tvůj dům plný dětí.

Koncem šedesátých let byl John Osteen nejznámějším cestujícím evangelistou v charismatických kruzích. Kvůli nadšení tě po deseti minutách už nic neudrželo na

místě. Když jednou večer mluvil v našem sboru v Tennessee, bylo celé shromáždění pokřtěno v Duchu svatém. Náš pastor řekl: „To je poprvé, kdy vidím, jak se dvoutýdenní evangelizace, uskutečnila během jediného dne.“ Lidé proudili dopředu a všude v místnosti bylo slyšet mluvení v jazycích. Boží sláva byla přítomná a naplnila celou místnost!

Po jednom takovém shromáždění John zatelefonoval domů a zjistil, že jedno z jeho dětí je nemocné. Příští den měl další shromáždění plné moci, doprovázené zázraky a uzdraveními. Když později zavolal domů, zjistil, že onemocnělo i druhé dítě. Stále se to opakovalo, občas byla nemocná také jeho žena Dodie.

„To je podivné“ říkal. „Pán všude při mých shromážděních uzdravuje, pak jdu do svého pokoje, zavolám domů a zjistím, že mé dítě je nemocné. Někdy se mi už vůbec nechce domů zavolat.“ Jednoho dne, když právě chtěl jít na shromáždění, mu Dodie řekla: „Johne, raději nechod', protože jedno dítě je nemocné a ostatní se také necítí moc dobře.“

Konečně mu přišlo hloupé, že je stále někdo nemocný a řekl: „Dáble, nadále už nebudeš v mé rodině působit nemoci.“ Shromáždil svých pět dětí a řekl: „Děti, zahrajeme si na vláček.“ Měly se seřadit za něj – Paul, Lisa, Tamara, Joel, April – a položit ruce na ramena toho, kdo byl před nimi. Společně chodili po domě a volali: „Dáble, jsi lhář! Nebudeš naši rodinu sužovat nemocemi!“ Pak pochodovali kolem dokola a křičeli: „Bůh má uzdravující moc! Dábel nám nesmí způsobit nemoc! Dábel k nám nesmí přijít! Chrání nás Ježíšova krev!“ Jako monotónní zvuk vlaku stále znovu volali: „Beru si Ježíšovu krev! Beru si Ježíšovu krev! Beru si Ježíšovu krev!“

Možná řekneš: „To je přihlouplé, bratře Norvele, připadal bych si jako idiot.“ To nevádí, stejně to udělej. Když nechceš, tak zůstaň nemocný. Zona si také myslela, že jsem trochu divný, ale když jsem proklel nádory, jak mi to poradil Ježíš, byla uzdravena! Abys ďábla udržel daleko od své rodiny a domu, musíš zaplatit cenu!

Bůh uzdravil ochrnutou dívku

Znal jsem jednu matku, která čtrnáct let vyznávala, že je její dcera uzdravena. Dívka nebyla ochrnutá důsledkem své nemoci, ale od narození. Měla ochrnuté ruce a nohy a ústa byla tak zdeformovaná, že nemohla ani jíst.

Během těchto čtrnácti let nikdo spolu s matkou nevěřil, že by Ježíš s její dcerou mohl něco udělat, ale on dívku úplně obnovil!

Krátce po jejím narození se matka začala modlit: „Ježíši, ty říkáš v Markovi 9,23, že všechno je možné tomu, kdo věří. A u Matouše 21,22 říkáš, že když budu věřit, mohu mít všechno. Všechno zahrnuje také mou dceru a já ti věřím, že přijdeš do mého domu a dáš mou dceru do pořádku.“

Rodina této ženy nevěřila plnému evangeliu. V jejich sboru neměli bohoslužby se službou uzdravování, ale slyšeli dobrou zprávu o spasení. Ať patříš ke kterémukoli společenství křesťanů, máš právo věřit Bibli. Někdo, kdo není pokřtěn v Duchu

svatém, může občas věřit Bibli víc, než člen sboru plného evangelia. Vše, co musíš udělat, abys věřil Bibli, je - rozhodnout se pro to. Ježíš řekl:

A všechno, oč byste v modlitbě požádali, budete-li věřit, dostanete. (Mt 21,22)

Bůh chce, abys ho s úctou v modlitbě prosil. Věříš-li, pak tento verš říká: „dostaneš“ a ne: „mohl bys dostat“.

Bůh není vázán časem

Tvá víra se vždy osvědčí. Je jednoduché dosáhnout uzdravení, ale musíš vyznání své víry opakovat tak dlouho, dokud se uzdravení viditelně neprojeví. Chceš-li, aby Bůh jednal podle tvého vyznání, musíš zvolit správná slova. Tato žena vyznávala, že Bůh dá do pořádku její dceru. Svě vyznání víry opakovala čtrnáct let. Jednoho dne přišel Ježíš do jejího domu a dotkl se dívky ve vozíku. Deset vteřin na to vyskočila a běhala kolem, byla úplně v pořádku.

Několik let jsem vyprávěl o této matce a její víře a vystupoval s její dcerou v televizi. Učil jsem o tom, že dokud tvé děti nejsou dospělé a bydlí ve tvém domě, můžeš pro ně svou vírou získávat uzdravení. Učím, že Bohu nemůžeš určit, kdy má uzdravit. Někdy musíš několik let věřit a vyznávat svou víru, jindy je již po pěti minutách uzdravení vidět. Když se uzdravení opoždí, jistě z toho nemáš radost, protože chceš být bezpodmínečně uzdraven. Až se uzdravení projeví, porozumíš, proč se opozdilo, a budeš z něj mít radost.

Nepokoušej se přimět své přátele, aby věřili společně s tebou. To je to nejhorší, co můžeš udělat. Většina věří jen několika málo biblickým pravdám a nebudou spolu s tebou věřit a vyznávat. Kdyby matka té ochrnuté dívky přiměla deset lidí z nějakého sboru plného evangelia k tomu, aby věřili spolu s ní, tři z nich by to určitě už po šesti měsících vzdali. Po roce by možná ztratila další tři a pokud by Bůh neodpověděl ani za dva roky, odpadli by i ostatní.

Musíš se držet především Hospodina, ne lidí kolem sebe. Když ti Bůh něco řekne, chce, abys byl moudrý a věřil mu. Když mu budeš věřit, sám k tobě přijde.

Když vyznáváš Slovo, buduje to tvoji víru, kterou pak můžeš věřit sám za sebe. Zejména jako hlava domu musíš sám vyznávat verše z Bible a věřit jim. Můžeš, právě tak jako já, chodit domem a vyznávat jeho slovo, protože co Bůh udělal pro mě, udělá jistě i pro tebe. Miluje tě právě tak, jako miluje mě. Musíš znát svá práva, která máš jako hlava rodiny a nárokovat si uzdravení pro svoji rodinu, děkovat za ně Bohu a chválit jej. Jeho moc přijde do tvého domu a bude uzdravovat.

Závažné nebezpečí hříchu

Bůh tě ještě více požehná, když svým dětem dáš jednoznačné směrnice. Budou na tebe hrdé, tak jako jsem byl já hrdý na svého otce.

Zona je na mě hrdá. Někdy si sedne vedle mě, položí svou hlavu na má ramena, začne plakat a říká: „Stále Bohu děkuji, že mi dal takového tátu. Občas tomu nemohu ani věřit a štípnu se, abych se ujistila, že jsem skutečně tvá dcera. Bez tvé víry bych dnes byla mrtvá.“ Myslí tím dobu, kdy nechodila s Bohem. Jako hlava rodiny jsem musel nasadit svou víru, aby se vrátila zpět k Bohu.

Byla daleko od Boha. Z gangu, do kterého patřila, přišlo o život pět chlapců. Vytrvat ve víře, že se vrátí zpět, nebylo snadné.

Když jsem byl na jednom shromáždění v Texasu, Pán mi řekl: „Tvá víra je silná na uzdravení, ale není dost silná na to, aby tvou dceru přivedla zpět. Ráda by se ke mně vrátila, ale nemůže. Nemohu se jí zjevit, protože její víra ve mě není dostatečně velká. Její víra není dost silná, aby přestala chodit do nočních klubů a vzdala se nových přátel a světských žádostí, kterým se tři roky podvoluje. Duchové temnoty ji mají ve své moci.“ Pán mi řekl, že má víra není dostatečně silná, aby Zonu přivedla zpět k němu, ale stačí na to, aby se jí mohl zjevit. Toto zjevení ji však poté přivedlo zpátky k němu.

Když Bůh něco obnoví, je to lepší než dříve. Od té doby, co Ježíš přivedl Zonu zpět do naší rodiny, má mě raději než předtím. Miluje mě určitě třikrát tolik, protože jsem za ni „vstoupil do trhliny.“

V jednom vidění, které jsem před lety obdržel, mě Pán pověřil, abych lidi varoval před hříchem. Víme, že nám Bůh hřích odpouští, protože cena za něj je už zaplacená.

Avšak Pán mi ukázal nebezpečí, kterému se vystavujeme, když hřešíme - když člověk padne do hříchu a oblíbí si ho natolik, že již těžko nachází cestu zpět. To se často stává mladým lidem, jako například Zoně. Téměř se už nemohla vrátit, ačkoli chtěla. Vliv hříchu bude příliš silný, a když si lidé zvyknou například na whisky, nemohou s pitím přestat. Pomůže jim z toho jen Boží moc. To platí i tehdy, když jsou lidé na místě, kde se s nimi nemá kdo modlit, když nemají přátele, kteří by za ně „vstoupili do trhliny“. Alkoholik nechce být alkoholikem. Přesto jich je plný svět, protože dovolili hříchu, aby je ovládl a pak již těžko mohli zpět.

Na své přesvědčení víry si můžeš navyknout jako alkoholik na alkohol. Možná již roky chodíš do „mrtvého“ sboru a nechceš to změnit. Billy Graham říká, že největší chyba Američanů spočívá v tom, že jsou lidmi návyků. To tě může stát duševní zdraví.

Bud' flexibilní

Od svých zlých návyků se musíš oddělit.

Před osmi lety jsem usiloval přivést k Pánu jednu ženu z našeho města. Nebyla vdaná a žila společně s ženatým mužem. Z jedné strany chtěla být zachráněná, ale z druhé strany se nemohla rozhodnout k tomu, aby se vzdala svého hříchu.

Bůh tě nespasí jen proto, že chceš být spasen a chceš přijít do nebe; musíš přestat se svými hříchy. Jestli žiješ v hříchu s jinou osobou a chceš být spasen, musíš tento vztah

ukončit. Chceš-li být spasen, protože nechceš přijít do pekla a současně si ponechat svého milence, musíš se rozhodnout: buď pro Ježíše nebo pro milence.

Mnoho lidí chtělo být spaseno, krátce před tím, než zemrou. Jsou ale v pekle, protože nechtěli přestat hřešit. Chceš-li být spasen, musíš být připraven skoncovat se svými hříchy.

Evangelium tě osvobodí, takže se budeš moci vzdát svých špatných návyků. Jíš každé ráno ke snídani stejné jídlo? Jíš pokaždé dvě vařená vejce, opečenou slaninu a světlý toast s trochou másla, a to přesně v sedm hodin?

Měl jsem takový návyk, ale dnes mohu mít ke snídani vajíčka stejně jako zeleninový vývar. Chtěl jsem mít vždy a všechno určitým speciálním způsobem, ale jsem od toho osvobozen. Ke snídani mohu pít pomerančový džus nebo studený čaj a nemám s tím problém.

Když chceš mít věci bezpodmínečně stále určitým způsobem, přivádíš se tím do nedobré pozice, protože když tak jednou nejsou, jsi snadno nevrlý a mohou tě určovat okolnosti.

Když potřebuješ svoji každodenní rutinu, budeš mít jako misionář těžkosti. Na jedné misijní cestě jsem musel jet celý den, abych se dostal do cílového města. Do hotelu jsem dorazil asi třicet minut před začátkem bohoslužby. Bylo horko, po cestě jsem byl zpocený a navíc jsem musel jít pěšky do svého pokoje ve třetím poschodí. Chtěl jsem se vykoupat, ale vana byla špinavá. Vlhkost vzduchu byla velmi vysoká a pokoj neměl klimatizaci. Kdybych si umyl vlasy, neuschly by. Ke všemu jsem měl v pokoji ještě mouchy. Ptáte se, jak jsem to všechno přijal? Chválil jsem Pána a modlil se v jazycích!

Když řekneš: „Nejsem ochoten bydlet v takových podmínkách, vždyť jsem přeci řečník. Tohle prostě není správné!“, dovoluješ nepříjemným okolnostem, aby ovlivnily tvoje myšlení - a to nesmíš připustit. Když řečník řekne, že je ochotný přijít jen tehdy, bude-li mít klimatizovanou místnost a pohodlnou postel, měli by ho nechat spát na matraci v obytném přívěsu.

Špinavá místnost

Když jsem jednou přijel na jedno shromáždění, bydlel jsem u muže, který slyšel mé kazety. Připravil pro mě místnost, která byla v hrozném stavu: nad postelí visely ze stěny pavučiny. Pomohl mi donést zavazadla a odešel. Potom jsem šel do koupelny a zjistil, že kromě pavučin je špinavá vana. Po této prohlídce jsem se začal modlit v jazycích, vzal kartáč a písek, zaklekl a vydrhl vanu. Pak jsem z pokoje odstranil pavučiny.

Po třech dnech mi onen muž řekl: „Bratře Novele, již dlouho jsou vaše kazety pro mě a mou rodinu velkým požehnáním. Chtěl jsem teď vidět, zda žijete také to, co kážete. Na vašich kazetách mluvíte tak, jako byste mohl vydržet všechno; chtěl jsem tedy vidět, zda vydržíte i v tom pokoji.“ Nu odstranil jsem špínu, pavučiny a vydržel to.

Stát před posluchači a mluvit, je jedna věc, žít to, co říkám je druhá věc. Neodpadni od Pána jen kvůli špinavé vaně. Buď klidný a vyčisti ji! Není to vůbec těžké: Modli se v jazycích a drhni. Když jsi hotov, budeš mít dokonce i o těch, kdo za to mohou, jen dobré myšlenky. Takové situace je možné bez problémů zvládnout. Mluvím ze zkušenosti.

Sbor v Georgii

Vydal jsem se kázat do malého baptistického sboru. Jejich budova byla postavena na malé skále u neupevněné cesty v horách v Georgii. Sbor sestával z typických vesničanů. Přišli do kostela a přinesli mi kyselé zelí, nakládané fazole a divočinu. Tito baptisté byli pokřtěni v Duchu svatém a Bůh je začal uzdravovat. Byl jsem zde již týden a Pán mi řekl, že mám zůstat i ten následující.

„To nejde,“ řekl jsem Pánu, „mám ještě několik shromáždění na Floridě.“

Byl jsem očekáván na konferenci na Floridě a plánoval jsem, že shromáždění v Georgii v pátek večer zakončím. Když jsem byl v pátek ráno na kolenou a modlil se, mé plány se změnily. Počítej s tím: když se modlíš, může se stát všechno možné. Po pouhých dvou nebo třech minutách modlitby mě obklopil Bůh se svou přítomností a přikázal mi zůstat ještě týden.

Proč chtěl Bůh, abych jel do hor v Georgii, do maličkého sboru, kam ani nevedla pořádná cesta? Chtěl, abych z určité rodiny vyhnal několik démonů. Udělal jsem to a Pán celou rodinu osvobodil. Dnes jsou pilířem svého sboru.

Pastor neměl v této rodině čtrnáct let žádný úspěch, protože demony nevyhnal. Pán mě tam poslal, protože věděl, že je vyženu. Když jedna z dcer, která žila v rozvráceném manželství, přišla do sboru, zlomil jsem démonickou moc v jejím životě a řekl: „Démoni, ve jménu Ježíše, vyjděte z ní.“ Po té, co ji opustili, byla celá rodina spasena.

Do tohoto sboru jsem nejel kvůli finančnímu požehnání. Celková sbírka v tomto týdnu nebyla vyšší než stopadesát dolarů. Když jsem byl v průběhu týdne v kostele a modlil se, přišel na mě Duch svatý a řekl mi o něčem, co mi v posledku mělo přinést stotisíc dolarů. Nemyslel jsem na finanční požehnání, ale modlil se za lidi. Zeptal jsem se tedy Pána: „Proč mi chceš požehnat tímto způsobem? Ty peníze nepotřebuji.“ Odpověděl mi: „Požehnám ti, protože jsi obstál v mé zkoušce.“

Bůh mi požehnal více než stotisícem dolarů, protože jsem nebyl zatvrzelý, ale poslechl jeho slovo a v georgijských horách zůstal o týden déle.

Protože jsem byl navzdory svým zvyklostem ochoten poslechnout Boha, když mi řekl, abych vyznával Zonino uzdravení, byla skrze mou víru hlavy rodiny uzdravena.

Norvel Hayes: Tvá cesta k uzdravení; 3. kapitola: Uzdravení skrze hlavu rodiny; Přeloženo z němčiny podle Dein Weg zur Heilung ©1992; Původně vyšlo jako: The Healing handbook ©1982

Seslal slovo své a uzdravil je (Ž 107,20)

Jaký je Bůh:

1. **Miluje člověka**
(Mt 14:14; Jk 5:11)
2. **Chce uzdravovat**
(Mk 1,40-42)
3. **Je mocen uzdravit každou nemoc**
(Ř 4,19-21; L 18,27; Mt 19,26; Mk 10,27; Mk 9,23; Mt 17,20)

Jaké jsou překážky uzdravení:

1. **Nevěra**
(Mk 6,5-6; Mt 13,58; Jk 1,2-8)
2. **Hřích**
(Ž 66,18; Ž 51,5-6; Jk 5,16)
3. **Neodpuštění**
(Mk 11,25-26; Mt 18,34-35)

Jak získám víru:

1. **Rozjímám nad Božím slovem**
(Ř 10:17; 1S 15,22; Joz 1,7-8; Př 4,20-23; Ř 10,10)
2. **Mám společenství s Duchem svatým**
(J 16,7; Př 1,23; Ž 33,6; J 6,63; Iz 59,21; 2K 13,13)
3. **Neposlouchám jiná slova**
(Ž 1,1-3; Mk 5,22-24.35-43)

Jak přijmu a udržím Boží uzdravení:

1. **Vyznávám Boží slovo**
(1Tm 6,12; J 8,31-32; Př 18,20-21; Iz 57,18-19; Heb 3,1; 4,14; 10,21-23)
2. **Jednám podle Božího slova**
(Jk 2,17-26)
3. **Chválím Boha**
(Ř 4,20; Ko 2,6-7; 1Te 5,18)

Zcela dovršené uzdravení: stávám se Ježíšovým učedníkem a uzdravuji druhé!
(Mt 20:34; L 17:15-19; Ž 118,17; Mt 10:7-8)

Vyučovací poznámky Tomáše Korčáka

Hojnost pro každý dobrý skutek

Dvanáct vyznání o dostatku a štědrosti

1. Zním milost svého Pána Ježíše Krista: ačkoli byl bohatý, stal se kvůli mně chudým, abych já jeho chudobou zbohatnul. (2K 8:9)
2. Z radostného srdce štědře rozsévám, proto budu také štědře sklízet. A Bůh je mocen rozhojnit při mně veškerou milost, abych měl vždycky ve všem úplný dostatek a měl hojnost pro každý dobrý skutek. Ten, který poskytuje zrna rozsévajícímu a chléb k jídlu, opatří a rozmnoží moji setbu a dá vyrůst plodům mojí spravedlnosti. Vším způsobem budu obohacován k veškeré štědrosti, která působí vděčnost Bohu. (2K 9:6-11)
3. Přináším do Božích skladů úplné desátky. Hospodin zástupů mi otevře nebeské průduchy a vyleje na mne požehnání. A bude po nedostatku. Hospodin se oboří na škůdce, aby mi nekazil plodiny země, a abych na poli neměl neplodnou vinnou révu. (Mal 3:10-12)
4. Ctím Hospodina ze svého majetku i prvotinami z celé své úrody! Bohatě se naplní mé sýpky, moštem budou přetékat mé kádě. (Př 3:9-10)
5. Miluji moudrost, za úsvitu ji hledám, proto ji naleznu a budu mít bohatství, čest, ustavičný dostatek i spravedlnost. Ovoce a úroda moudrosti je lepší než ryzí a čisté zlato. Budu chodit stezkou spravedlnosti a pěšinami práva. Moudrost mi dá dědictví a naplní moje pokladnice. (Př 8:17-21)
6. Hospodinovo požehnání obohacuje a trápení s sebou nepřináší. (Př 10:22)
7. Stal jsem se Boží spravedlností v Kristu Ježíši. Můj dům je rozsáhlou klenotnicí, kde je velká hojnost a dostatek. (Př 15:6; 2K 5:21)
8. Jsem v Kristu Ježíši, jenž se mi stal moudrostí od Boha, proto je v mém domě žádoucí poklad a olej. (Př 21:20; 1K 1:30)
9. Pokoru doprovází bázeň před Hospodinem, bohatství, sláva a život. (Př 22:4)
10. Hledám moudrost a poznání, proto se buduje můj dům a komory se naplňují vším drahocenným a příjemným majetkem. (Př 24:3; Př 15:14)
11. Vzácným jměním pro člověka je píle. Ruka pilných a pracovitých zbohacuje a bude vládnout. Všechno, co mám vykonat, budu činit s velkým zaujetím podle svých sil a dokončím to. Budu srdcem při práci a budu pracovat s chutí vlastníma rukama jako Pánu, proto mi bude přibývat a budu mít co dávat tomu, kdo má nedostatek. (Př 12:27; 10:4; 12:24; Kaz 9:10; 1Král 9:1.9; Neh 3,38; Př 31,13; 13:11; Ef 6:5-8; Ko 3:22-24; Ef 4,28)

12. Hospodin mi dává sílu k nabytí blahobytu [*schopnost vytvářet bohatství, moc k dobývání zboží*], aby potvrdil svou smlouvu. Budu opravdově poslouchat Hospodina, svého Boha, a pečlivě dodržovat všechna jeho přikázání. Hospodin mi otevře svou štědrá pokladnici, nebesa, aby v pravý čas dal mé zemi déšť a požehná každé práci mých rukou. Budu půjčovat mnohým, ale sám si nebudu muset půjčovat. Hospodin mi dá nadbytek dobrého [*prospěch*] v každé práci mých rukou. Můj Bůh se nade mnou veselí k mému dobru, těší se z mého blahobytu. (Dt 8,18; 28,1.12; 30,9)

Zpracoval Tomáš Korčák

Deset klíčových výroků Bible o víře

- **Kdo věří v Syna, má věčný život.** (J 3,36; 6,47)
- **Tvá víra tě zachránila.** (Mt 9,22; Mk 5,34; 10,52; L 7,50; 8,48; 17,19; 18,42)
- **Spravedlivý z víry bude živ.** (Abk 2,4; Ř 1,17; Ga 3,11; Heb 10,38)
- **Bez víry však není možné zalíbit se Bohu.** (Heb 11,6)
- **Všecko, co není z víry, je hřích.** (Ř 14,23)
- **Staň se vám podle vaší víry!** (Mt 8,13; 9,28-29; 15,28)
- **Neboj se, jen věř.** (Mk 5,36; L 8,50)
- **Nebudete-li věřit, tedy neobstojíte.** (Iz 7,9)
- **Všechno je možné tomu, kdo věří.** (Mk 9,23)
- **Jestliže uvěříš, uvidíš slávu Boží.** (J 11,40)

**Uěřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme,
a být si jist tím, co nevidíme.**

(Hebreům 11,1)

Modlitebně - postní stráž za probuzení na Mělníce a v Podřipsku

Co můžeš udělat pro probuzení? Je velikou obětí se například jednou měsíčně postit jeden den a minimálně půl hodinu hledat Boží Tvář? A co dvakrát měsíčně? A co strávit s Pánem hodinu nebo dvě? Vybízíme tě k zapojení do stráže. Na nedělním shromáždění se můžeš zapsat do seznamu. Používej „municipi“ - verše k vyznávání! Přečti si též motivující spisek "Světlo nebo temnota nad Evropou" od Johna Mulindeho z Ugandy. Každý účastník stráže tyto materiály může na vyžádání dostat, nebo je nalezne na našich stránkách www.juda.cz.

Sborová knihovna, fonotéka a videotéka - půjčování knih a kazet v Tyršově domě je pouze po osobní dohodě se Stáňou Šestákovou (*případně Alenou Najmonovou ...*). Seznam je k dispozici v DDM a v Tyršově domě. Máme nové tituly!

Křesťanské společenství Juda, Tyršova 95 (Tyršův dům), 276 01 Mělník

vedoucí starší: Tomáš Korčák, tel.: 607 971 453 nebo 315 626 670,

e-mail: ksjuda@wo.cz ; [http: www.juda.cz](http://www.juda.cz)

starší: Petr Dvořák, tel.: 774 312 682

Bankovní spojení: ČSPO Mělník, Křesťanské společenství Juda, 0460842399/0800
Podúčet pro podporu zakádání sboru v Ochridu v Makedonii: 182-0460842399/0800

UČEDNÍCI

Bůh Otec, Ježíš a Duch svatý se dohadují kam půjdou na výlet. Bůh říká: „Půjdeme do Jeruzaléma.“ Ježíš na to: „Táto, víš, mně se tam moc nechce, nemám na to město nejlepší vzpomínky. Mohli bychom jít do Vatikánu.“ Duch svatý: „Tak jo, tam jsem ještě nikdy nebyl.“

Putovní tábor po stopách apoštola Pavla

Martina Gabryšová

Chtěla bych napsat zážitek z Berounky. Jeli jsme s učedníky na putovní tábor „PO STOPÁCH APOŠTOLA PAVLA“. Do 1. campu jsme jeli do Karlštejna. Tam jsme spali 2 noci. Byli jsme na Americe, na Mexiku a na Malé Americe, což jsou opuštěné lomy. Přemýšleli jsme o tom, jak dokonale Bůh stvořil přírodu. Vždycky večer jsme si četli z Bible. Všechny příběhy se týkaly apoštola Pavla. Také jsme byli v Koněpruských jeskyních. Tam to bylo pěkné. Po prohlídce jsme šli na vyhlídku. V Karlštejně „jsme zabalili pár švestek“ a přesunuli jsme se do campu AHOJ. U řeky jsme stanovali 2 noci. Další den jsme jeli na lodích 14km. Nikdo se s lodí nepřevrátil. V průběhu tábora jsme zažili hodně srandy. Taky jídlo bylo dobré a nikomu nebylo špatně. Taky jsme byli svědky velké bouračky. Modlili jsme se za manželku toho zraněného cyklisty. Lucka z Mšených Lázní a její maminka měly křest. Všichni jsme měli radost.

Svědectví

Samuel Rauchfuss

Od malička mě rodiče vedli k Bohu. Věděl jsem že Bůh je, ale moc jsem ho neznal. Asi v pěti letech jsem si uvědomil, že Boha potřebuji. V modlitbě jsem ho poprosil za odpuštění hříchů. On mi odpustil a je všude se mnou a ochraňuje mě. Dává mi radost, dobré přátele, mluví ke mně v modlitbě a skrze Bibli. Dává mi všeho dostatek. Mám ho rád, a on mě má rád taky.

Uzdravení malomocného

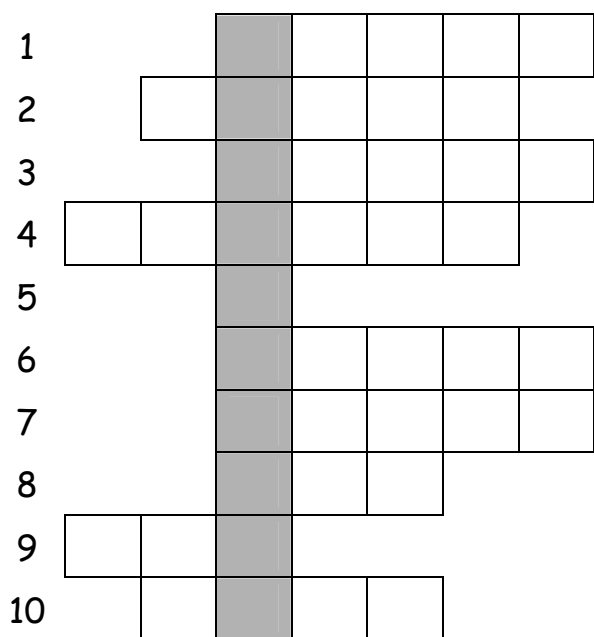
Ester Korčáková

Tu přichází k němu malomocný, padá před ním na kolena a prosí ho: "Chceš-li, jsi mocen mne očistit." Ježíš, hluboce pohnut, vztáhl svou ruku, dotkl se ho a řekl mu: "Chci, buď' očištěn." A když to řekl, hned od něj malomocenství odešlo, a byl očištěn. Ježíš mu přísně domluvil a hned ho poslal pryč. Řekl mu: "Hled', abys nikomu nic neřekl! Ale jdi, ukaž se knězi a obětuj za své očištění, co nařídil Mojžíš, jim na svědectví." On však vyšel a začal to velice rozhlašovat a rozšiřovat, takže Ježíš již nemohl veřejně vstoupit do města, ale zůstával venku na opuštěných místech. A přicházeli k němu odevšad. (Mk 1,40-45)

Malomocný byl vyhnán od lidí, cítil se opuštěný měl velké bolesti a byl nešťastný. Pokleknutím vyjádřil úctu a pokoru. Nebyl si jistý, jestli ho Ježíš očistí. Ježíš mu řekl, že chce uzdravovat lidi, protože má rád každého člověka. A hned jak se ho dotknul, tak byl uzdraven. A ten člověk se mu s vděčností poklonil a uvěřil v Boha.

Křížovka

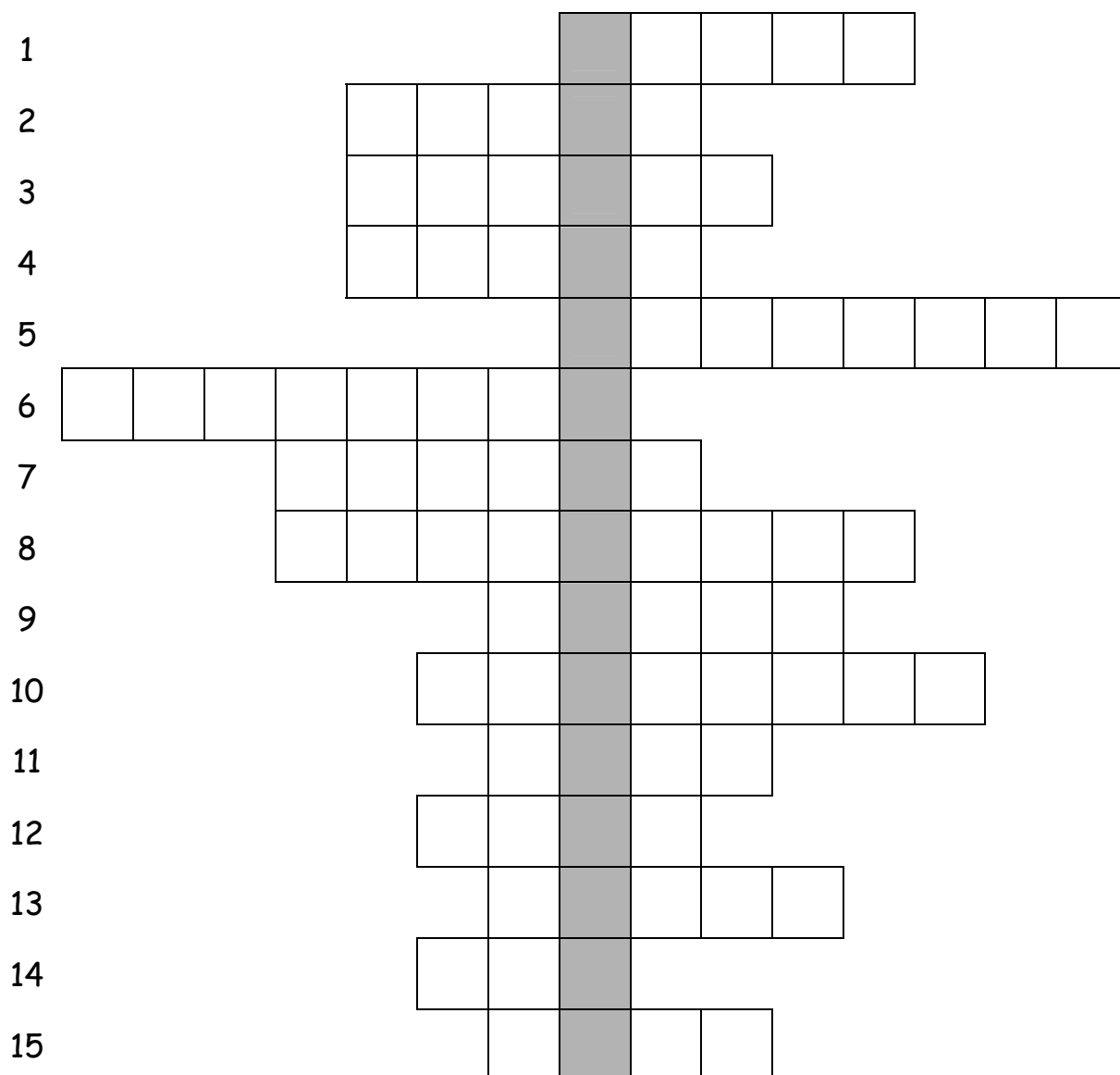
Ester Korčáková

1. Kdo žije v podzemí?
2. Co dostáváme na vánoce?
3. Čím krájíme maso?
4. Žena, která sídlí v zámku?
5. Udělej křížek.
6. Ženské jméno na L.
7. Moje křestní jméno?
8. Co je důležitější k vaření: sůl nebo pepř?
9. Honza jinak.
10. Co bývá hodně na podzim (na v)

Křížovka

Samuel Korčák

1. Kdo o tobě ví všechno?
2. Židovské jméno.
3. Kdo proměnil hůl v hada?
4. Jak se jmenovala věc, ve které měl chlapec 5 chlebů a 2 ryby?
5. Davidův syn.
6. Adoptivní otec Ester.
7. Bohem vyvolený národ.
8. Nejznámější biblické město.
9. Ježíšova matka.
10. Kdo byl Gabriel?
11. Noemova loď.
12. Abrahamův syn.
13. Kdo oznámil pastýřům Ježíšovo narození?
14. Co bylo, když se Ježíš narodil?
15. Kdo Ježíše třikrát zapřel?

(Pozor: „CH“ je v křížovce považováno za jedno písmeno!)